foltjai találhatók meg. A nagyüzemi gazdálkodás főként a gáton kívüli területeken zajlik, amely töredékére szorította a közelmúltban még oly jelentős nagyságú pusztavidéket. Így Ecsegpuszta sokat veszített ősi jellegéből, híres és jellegzetes pásztoréletéből, eredeti növény- és állatvilágából, aminőt Benkő Gyula mezőtúri természetrajz tanár szerint "hazánk egyetlen vidéke sem tudott felmutatni, még a Hortobágy sem."

Ecsegpuszta vizsgálata a perifériára szorult. Az évek során bebizonyosodott, hogy a természetvédelmi területek eredeti állapotának fenntartását, megőrzését és védelmét csak megalapozott kutatómunka eredményeinek felhasználásával, s a természetvédelmi kezelések összehangolásával lehet biztosítani.

Az 1988. óta végzett vizsgálatok célkitűzései között szerepel a Hortobágy-Berettyó ecsegpusztai szakaszának fitocönológiai feltárása, (figyelembevéve az ökológiai szempontokat is), a szukcesszió tanulmányozása a diverzitás elemzése. A florák, fitocönózisok kiértékelésére természetvédelmi értékbesorolást alkalmaztam (Simon, T. alapján). Háttér adatként a vízinövények szaprobitási indikátor szerepével foglalkoztunk, vízkémiai, fito- és zoóplankton analíziseket végzünk.

Florisztikai eredmények

Az 1988-91. között elvégzett cönológiai vizsgálatok során a területről 235 faj előfordulását lehetett megállapítani a 7 km-es hosszúságban kijelölt mintavételi területeken. A növényvilágról folyamatosan fotó és videoanyag, a nem védett fajokból pedig herbárium készül.

A botanikai értékek közül néhány fontosabb, védett faj adatait közöljük az alábbiakban. Kivételt képez a macskahere (Phlomis tuberosa), amely a természetvédelmi területtől 4 km-nyi távolságban lévő Dévaványai Tájvédelmi Körzetből került elő.

Gímpáfrány (Phyllitis scolopendrium)

1990. őszén került elő a Kóré-zugi Finta-kút szomszédságában fekvő gémeskútból, valamint a Szóllós-zugi csordakútból ez Alföldön ritka faj, az aranyos fodorka társaságában. Célszerű a még be nem temetett kutatk átvizsgálása, az esetleges újabb példányok előkerülése reményében. Kuriózumként érdemes megemlíteni, hogy a gimnyelvű págrányt 1926-ban írta le itteni lelőhellyel Győrffy, szegedi botanikus professzor. A csordakutak betemetésével a faj eltűnt. Újabb előfordulása botanikai érdekesség a védett területen.

Sárga vízitök (Nuphar luteum)

A Kiritói szivattyútelep és az ecsegi híd közötti széles víztérről került elő a 6 virágzó példánya 1991-ben. Újabb faj az ETT leltárában.

Tündérfátyol (Nymhoides peltata)

Az élőág mentén Bokros-zug és Templom-zug térségében fordul elő, vízviszonyoktól függő állománnyal. 1988-ban több ezer példányt, 1991-ben a két lelőhelyen 100 és 250 példányt lehetett látni. Kétségtelen, hogy erre a tendenciára a folyó romló minősége is hatással van.

Macskahere (Phlomis tuberosa)

1991. VI. 21-én a Ballai-puszta és a Fenei-ér partján lévő árok mentén találtuk meg tenyészsávját (Széll-Kurpé), a mintegy száz tőből álló állományát. A termőhelyet kihagyták a kaszálásból.

Pettyegetett őszirózsa (Aster punctatus)

Elszórtan észlelhető állománycsoportjai néhány ezer tőre tehetőek.

Mocsári nőszirom (Iris psedacorus)

A folyó mentét több száz tőből álló, de szétszórt állománya jellemzi.

Irodalom

DANKA, K. 1990. Természetvédelmi kezelést alapozó vizsgálatok a Hortobágy-Berettyó ecsegpusztai szakaszán (dokt.védés)

ZELENYANSZKI, A. 1989. Szolnok megye természeti értékei. Szolnok, pp. 99

